

Opmærksomheden henledes paa, at den foreslaaede Omlægning af Bedømmelsen af Betingelserne for Optagelse i Invalidforsikringen maa antages at ville medføre, at adskillige Aandssvage og Sindssyge, som muligvis nu optages, i Fremtiden vil blive nægtet Optagelse, saaledes at den foreslaaede Bestemmelse i § 25 næppe kan siges at være paakrævet.

ad § 13, 1ste Stykke: Forslag om Besøjelse for Retten til at indkræve Hospitalsjournaler.

Den hidtil gældende Bestemmelse har virket fuldt tilfredsstillende til Opnaaelse af de for Virkigheden nødvendige Oplysninger, alene med Undtagelse af Røntgenbilleder, som det i visse Tilfælde ikke lykkes Retten at faa udlaant. Retten har ikke hidtil haft Hjemmel til at kræve Hospitalsjournaler udleveret og har ej heller savnet saadan Hjemmel.

Imod Indkrævning af Hospitalsjournaler skal man særlig fremhæve:

1. At den eventuelt krævede Journal i talrige Tilfælde slet ikke vil kunne udleveres af Hospitalet, idet den findes indbundet sammen med en Mængde Journaler over *andre* Personer, som Hospitalet ingen som helst Berettigelse har til at fremsende til Retten, saa lidt som denne vil have nogen som helst Berettigelse til at kræve *hele* det paagældende Journalbind fremsendt. Retten maatte da i saadanne Tilfælde forlange en *Afskrift* af den paagældende Journal, men Bekostningen ved Fremskaffelsen af denne Afskrift vilde Hospitalet sikkert *ikke* afholde.
2. At Hospitalsjournaler foruden de for Sagen relevante Oplysninger tillige indeholder en Mængde irrelevante, samt at det erfaringsmæssigt er meget svært, ofte, for en »udenforstaaende« Læge at danne sig det rigtige Skøn, respektive stille en Diagnose paa en, ikke ad hoc ført Journal. Et for Invalidforsikringsretten brugeligt Skøn vil langt lettere kunne faas, vil blive langt sikrere, om den behandlende Læge, der selv har ført Journalen, respektive har set Patienten, giver en *Udskrift* af de for Sagen i Invalidforsikringsretten *relevante* Data samt *hans* Skøn over, hvad man af disse formentlig tør slutte med Hensyn til Arbejdsevne.
3. At der i Hospitalsjournaler meget ofte findes Oplysninger, der ikke har nogen som helst Betydning for Invalidforsikringsrettens Skøn, men som er af en for den paagældende Person saa intimt — pinlig Art, at det vilde være ganske stridende mod almindelig Velanstændighedsfølelse, om man udleverede disse, *for Sagen* irrelevante Oplysninger til ganske upaakrævet Gennemlæsning af udenforstaaende Trediemand, respektive lod dem vandre gennem et offentlig Kontors talrige Rum.
4. At eventuel Gennemgang af Hospitalsjournaler for Rettens Læger vil medføre en saa betydelig Forøgelse af deres Arbejde, at andre Ting maa forsømmes, specielt Sagernes hurtige Ekspedition.

Retten maa derfor for sit Vedkommende bestemt fraraade den foreslaaede Tilføjelse paa dette Punkt.

ad § 13, 2det Stykke: Forslag om, at Personer, der tilkendes Invaliderente, skal betale en Del af Udgifterne ved Sagernes Oplysning.

I Forbindelse med den foreslaaede Bestemmelse bør der efter Rettens Formening indføjes en Bestemmelse, hvorefter der er Adgang til at paalægge de Ansøgere, der faar Asflag paa Begæringen om Rente, at betale et Beløb til Sagernes Oplysning i de Tilfælde, hvor Ansøgningen maa skønnes at være aabenbar urimelig og uden Begrundelse i de foreliggende Forhold. Der er i de forløbne Aar ofte indenfor Retten blevet fremsat Ønsker om en saadan Bestemmelse, og denne synes navnlig at være ønskelig nu, hvor der stilles Forslag om, at de Ansøgere, der faar tilkendt Invaliderente, og hvis Ansøgning altsaa har været reelt begrundet, skal deltage i Udgifterne ved Sagernes Oplysning.

Samtidig skal Retten tillade sig at stille Forslag om en ændret Redaktion af det foreslaaede 2det Stykke af § 13, hvorved det paagældende Stykke forkortes noget, og hvorved man formentlig tydeligere fremhæver, at det omhandlede Beløb skal fastsættes til et bestemt for alle Sager gældende Beløb og ikke skal fastsættes efter den enkelte Sag, hvilken sidste Udvej vilde medføre et ikke ubetydeligt Administrationsbesvær.